

gelse, hvis den vagthavende skønner, at øjeblikkelig hospitalsbehandling er påkrævet, herunder især i følgende tilfælde:

- 1) Når den tilbageholdtes tilstand – bortset fra spiritusindtagelse – skønnes forårsaget af sygdom. Opmærksomheden henledes særligt på, at symptomer på sygdomme som f.eks. hjerneblødning, hjernerystelse, insulinchok (sukkersyge), epilepsi, malaria samt visse kemiske forgiftninger (f.eks. fra cellulose og triklor) m.v. let kan forveksles med spirituspåvirkning.
- 2) Når den tilbageholdte har eller kan frygtes at have pådraget sig fysiske skader af ikke ringe omfang. Opmærksomheden henledes særligt på ikke umiddelbart synlige skader i hovedregionen.
- 3) Når den tilbageholdtes tilstand nærmer sig eller har medført bevidstløshed eller er forbundet med hallucinationer eller svære psykiske sygdomme.
- 4) Når der foreligger mistanke om, at den tilbageholdtes tilstand kan være fremkaldt ved andre midler end alkohol.

Stk. 2. Dersom det f.eks. under hensyn til tid og afstand må anses for den mest hensigtsmæssige løsning, kan lægeundersøgelse af den tilbageholdte træde i stedet for overførelse til hospital.

§ 11. Politiet må kun efter samråd med en læge give en tilbageholdt smertestillende eller beroligende midler.

IV. Fremgangsmåden ved indsættelse af tilbageholdte i detentioner

§ 12. Der skal hurtigst muligt, og inden endelig anbringelse i detentionsrum iværksættes, indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregisteret med henblik på f.eks. skærpet tilsyn, eventuelle sygdomme m.v.

§ 13. Inden indsættelsen i et detentionsrum skal den tilbageholdte underkastes en visitation. Såvel visitation som indsættelse i detentionen skal ske i overværelse af vagthavende. Ved visitationen skal tilbageholdte fratages alle genstande, som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Ved visitationen bør som hovedregel medvirke to polititjenestemænd, som hver for sig skal foretage en

fuldstændig undersøgelse af den tilbageholdte. Samtlige lommer skal tømmes og bør krænges, hvis det er muligt. Det skal endvidere undersøges, om der i tøjet er ekstralommer (f.eks. billet- og pencillommer), eller om der i øvrigt i beklædningen er gemmesteder, der kan indeholde genstande, der skal fratages den pågældende.

Stk. 2. En egentlig visitation må kun foretages af personer af samme køn som den, der visiteres.

Stk. 3. Effekter, der fratages en tilbageholdt, skal holdes adskilt fra effekter, der tilhører andre tilbageholdte. Penge og værdigenstande skal noteres, f.eks. i anholdelsesprotokollen.

§ 14. Der må, såfremt pladsforholdene muliggør det, kun indsættes én person i hvert detentionsrum.

§ 15. Inden benyttelsen af et detentionsrum skal det konstateres, at lokalet er i forsvarlig stand, herunder at lys og eventuelle signalapparater fungerer, og at ingen løse genstande er glemt i rummet.

§ 16. Den tilbageholdte skal placeres således, at vejtrækningen kan ske frit, normalt i NATO-stilling med ryggen mod væggen.

V. Tilsyn med detentionsindsatte

§ 17. Stationens vagthavende har ansvaret for, at der føres et effektivt tilsyn med benyttede detentionsrum.

Stk. 2. Tilsyn med benyttede detentionsrum skal ske så hyppigt, som den indsattes tilstand gør det nødvendigt. Tilsyn skal så vidt muligt ske mindst 1 gang hver halve time.

Stk. 3. Overvågning af detentionsrum med tekniske hjælpemidler kan anvendes som supplement til det i stk. 2 foreskrevne tilsyn, men kan ikke træde i stedet herfor.

Stk. 4. Klager en tilbageholdt over smerter eller frembyder den pågældende i øvrigt tegn på at være syg, skal der ske overførelse til hospital eller tilkaldelse af læge, jfr. § 10.

VI. Udtagelse af detentioner

§ 18. Enhver, der er tilbageholdt alene på grund af spirituspåvirkethed, skal udtages af detentionen, så snart begrundelsen for tilbageholdelsen ikke mere er til stede. Tidspunk-